

blev den Gang motiveret baade fra Magistratens og Borgerrepræsentationens Side med, at Kassen var løben tom, og hvis Kommunen ikke fik denne ny Indtægt, vilde det ikke kunne blive ved at gaa. Kommunen fik ikke denne ny Indtægt. Ikke desto mindre høre vi i Dag af det ærede Medlem, at i 1897, altsaa 5 Aar senere, var Tilstanden i Kommunen i pekuniær Henseende rigtig god. Nu siger det ærede Medlem, at den er bleven daarlig, uagtet vi fra Rigsdagen ved Hjælp af Skattelovene have fyldt Kommunens Kasse med Penge til saadanne Beløb, at der skal meget store Tal til for at naa det rette. Da det nu ikke kan være det ærede Medlems Mening at ville gøre gældende, at det er en daarlig Kommunalbestyrelse, vi have i København, tør jeg antage, at det ærede Medlem alligevel ved nærmere Overvejelse vil indse det lidt hasarderede i at blive ved endnu i Aaret 1904 at tale om en finansiell Nødstilstand for Københavns Kommune.

Anden Viceformand (Thomsen): Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister hentydede til Aaret 1892. Jeg erindrér, at det Aar gjorde den højtærede Minister et meget stort Regnestykke, som han forelagde her. Men der er løbet meget Vand i Stranden siden 1892, og hvad der passede den Gang, passer desværre ikke nu. Naar den højtærede Minister fremsætter de Udtalelser, han nu kommer med, og hvis han benægter Rigtigheden af, at Københavns Kommune lider under en finansiell Nødstilstand, synes jeg, han skylder os at føre Bevis derfor. Han sagde: Den Tid kan nok komme, da Beviset føres. Nej, lad os faa Tallene med det samme. Det er ikke værd at fremsætte en saadan Paastand, naar man ikke kan fremlægge sine Tal og godtgøre, at den er rigtig.

Justitsministeren (Alberti): Københavns sidste Budget udkom forleden Dag, og skønt jeg interesserer mig meget for det, vilde det dog være for meget forlangt, at jeg allerede nu skulde være inde i dets Tal. Jeg mener, at det i Dag er tilstrækkeligt at slaa fast, at der dog er noget, der stadig passer. Det ærede Medlem sagde, at hvad der passede i 1892, passer ikke nu. Men der er dog noget, der pas-

se den Gang og ogsaa passer nu, nemlig, at de, der sidde ved Københavns Kommunes Kasse, aldrig faa Penge nok, de paastaa altid, at den er tom, de maa have flere Penge. Det passede i 1892, og det passer nu.

Anden Viceformand (Thomsen): Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister kan ikke slippe med at henvise til det Budget, der fremkom i Mandags. Der foreligger jo Budgetter for hvert Aar og Regnskaber for hvert Aar. Den højtærede Minister kunde have gjort sig den Ulejlighed at komme frem med Tallene for 1902 eller 1901. Der er virkelig Materiale nok, som den højtærede Minister kunde have benyttet til at godtgøre de Paastande, han fremsatte, men som han ikke har ført det mindste Bevis for.

Justitsministeren (Alberti): Hvis det ærede Medlem havde givet mig Underretning i Forvejen, hvis han f. Eks. blot i Gaar havde sagt, at hans Grund til at holde paa disse Afgifter ikke var den, at de i og for sig vare rigtige og retfærdige, men udelukkende den, at Københavns Kommune trængte til dem, skulde jeg med Fornøjelse i Dag have mødt op med Tal, men det ærede Medlem kan ikke forlange, at jeg, hver Gang en eller anden Sag skal for, hvor man ikke har tænkt sig, at der bliver Brug for Københavns Kommunes Regnskaber, skal sætte mig hen og give disse Regnskaber en Overhaling. Jeg skal blot gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i de senere Aar have vi stadig hørt og ogsaa set, at det var rigtigt, at Københavns Budget lød paa et meget stort Underskud, i nogle Aar 2 Mill., til sidst, tror jeg, paa 2½ Mill. Nu for lidt siden sagde det ærede Medlem, at det Budget, som jeg endnu ikke har faaet Lejlighed til at se, møder op med et Underskud paa 600,000 Kr. Men de Underskud, som Budgetterne tidligere viste paa 2 Mill. og 2½ Mill., ere, naar Regnskabets Dag kom, regelmæssigt, med et Urværks Regelmæssighed, blevne reducerede meget stærkt, blevne reducerede til 6—700,000, og i Virkeligheden, naar Regnskabet blev gjort op paa rette Maade, reducerede til Nul, til intet. Naar nu det sidste Budget, selvfølgelig takket være alle de store Penge, som Rigsdagen